RETTENS DOM (Første Afdeling)

22. oktober 2002 *

I sag T-77/02,

Schneider Electric SA, Rueil-Malmaison (Frankrig), ved avocats A. Winckler og É. de La Serre,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved P. Oliver, P. Hellström og F. Lelièvre, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

støttet af:

Legrand SA, Limoges (Frankrig), ved avocat H. Calvet,

Comité central d'entreprise de la SA Legrand,

Comité européen du groupe Legrand,

Limoges (Frankrig), ved avocat H. Masse-Dessen,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2002) 360 endelig udg. af 30. januar 2002, der beordrer en deling af virksomheder (sag COMP/M.2283 — Schneider/Legrand),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Første Afdeling)

sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal,

justitssekretær: assisterende justitssekretær B. Pastor,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 11. juli 2002,

afsagt følgende

Dom

Relevante retsforskrifter

1 Artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1, berigtiget udgave i EFT 1990 L 257, s. 13, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30. juni 1997, EFT L 180, s. 1, herefter »forordning nr. 4064/89«) bestemmer:

»1. Fusioner, der er omfattet af denne forordning, vurderes på grundlag af følgende bestemmelser med henblik på at fastslå, om de er forenelige med det fælles marked.

[...]

3. Fusioner, der skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres uforenelige med fællesmarkedet.

[...]«

2 Artikel 4 i forordning nr. 4064/89 indeholder et krav om, at den part eller de parter, som opnår kontrollen eller den fælles kontrol over en anden virksomhed, skal anmelde fusionen til Kommissionen.

3 Artikel 7 i forordning nr. 4064/89 har følgende ordlyd:

»1. En fusion som omhandlet i artikel 1 må ikke gennemføres, hverken før den er blevet anmeldt, eller før den er blevet erklæret forenelig med fællesmarkedet [...]

3. Stk. 1 er ikke til hinder for gennemførelsen af et offentligt overtagelses- eller ombytningstilbud, der i henhold til artikel 4, stk. 1, er anmeldt til Kommissionen, for så vidt erhververen ikke udøver de stemmerettigheder, der er knyttet til de erhvervede andele, eller kun udøver dem med henblik på at bevare den fulde værdi af sin investering på grundlag af en dispensation givet af Kommissionen i henhold til stk. 4.

4. Kommissionen kan efter anmodning give dispensation fra de i stk. 1 og 3 omhandlede forpligtelser. Anmodningen om dispensation skal være begrundet. Kommissionens beslutning om denne anmodning træffes bl.a. under hensyn til, hvilke virkninger en suspension vil få for en eller flere af de deltagende

virksomheder eller tredjemand, og hvilken trussel fusionen udgør for konkurrencen. Til dispensationen kan knyttes betingelser og påbud med henblik på at sikre en effektiv konkurrence. Der kan på ethvert tidspunkt anmodes om og meddeles dispensation, også før anmeldelsen eller efter transaktionen.

[...]«

4 I artikel 8 i forordning nr. 4064/89 præciseres det bl.a.:

»3. Finder Kommissionen, at en fusion opfylder kriteriet i artikel 2, stk. 3 [...], vedtager den en beslutning, hvori fusionen erklæres for uforenelig med fællesmarkedet.

4. Er en fusion allerede gennemført, kan Kommissionen ved en beslutning i henhold til stk. 3 eller ved særlig beslutning beordre en deling af de overtagne eller fusionerede virksomheder eller aktiver eller ophør af den fælles kontrol eller enhver anden forholdsregel, som vil kunne genoprette en effektiv konkurrence.«

Tvistens baggrund

5 Schneider Electric SA (herefter »Schneider«) er et fransk selskab, som er moderselskab i en koncern, der driver virksomhed med produktion og salg af produkter og systemer inden for eldistribution, industrikontrol og automation.

6 Legrand SA er et fransk selskab, som har specialiseret sig i produktion og salg af elektriske apparater til lavspænding.

7 Den 16. februar 2001 anmeldte Schneider og Legrand i overensstemmelse med forskrifterne i forordning nr. 4064/89 til Kommissionen, at Schneider havde til hensigt at afgive et offentligt ombytningstilbud (offre publique d'échange, herefter »OPE«) på alle Legrands aktier, der ejedes af offentligheden.

8 Efter at have behandlet anmeldelsen fastslog Kommissionen, at den anmeldte fusion var omfattet af forordning nr. 4064/89, og at den gav anledning til alvorlig tvivl med hensyn til, om den var forenelig med fællesmarkedet og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

9 Kommissionen traf følgelig den 30. marts 2001 på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning nr. 4064/89 beslutning om at indlede anden fase i proceduren for undersøgelse af den anmeldte fusion.

10 Den 7. juni 2001 indleverede Schneider sit OPE til Conseil français des marchés financiers, som erklærede tilbuddet for gyldigt på sit møde den 14. juni 2001. Schneider opnåede den 19. juni 2001 godkendelsespåtegning fra Commission des opérations de bourse.

11 I overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 4064/89, som tillader gennemførelse af offentlige tilbud, der er anmeldt til Kommissionen, på den betingelse, at erhververen ikke udøver de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende andele, afgav Schneider den 21. juni 2001 sit OPE og lukkede det den 25. juli 2001.

12 I henhold til artikel 13, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 447/98 af 1. marts 1998 om anmeldelser, frister og udtalelser i henhold til forordning nr. 4064/89 (EFT L 61, s. 1) fremsendte Kommissionen den 3. august 2001 en meddelelse om klagepunkter til Schneider, hvori det var anført, at den anmeldte fusion ville skabe eller styrke en dominerende stilling på en række nationale sektormarkeder.

13 Den 6. august 2001 afgav Commission des opérations de bourse meddelelse om det endelige resultat af det OPE, Schneider havde afgivet på aktierne i Legrand. Det fremgik heraf, at Schneider havde erhvervet 98,7% af aktierne i Legrand.

14 De anmeldende parter besvarede Kommissionens meddelelse om klagepunkter i et indlæg indgivet til Kommissionen den 16. august 2001.

15 Der blev afholdt en høring den 21. august 2001.

16 Den 10. oktober 2001 vedtog Kommissionen på grundlag af artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 4064/89 en beslutning (K(2001) 3014 endelig udg. (sag COMP/M.2283 — Schneider/Legrand), herefter »beslutningen om uforenelighed«).

17 Den anfægtede beslutnings artikel 1 har følgende ordlyd:

»La concentration notifiée à la Commission par Schneider le 16 février 2001, qui lui permettrait d'acquérir le contrôle exclusif de Legrand, est déclarée incompatible avec le marché commun et avec le fonctionnement de l'accord EEE.« (»Den fusion, som Schneider har anmeldt til Kommissionen den 16. februar 2001, og som ville give selskabet enekontrol over Legrand, erklæres uforenelig med fællesmarkedet og med EØS-aftalen.«)

18 Eftersom beslutningen om uforenelighed blev truffet, efter at Schneider havde lukket sit OPE, fremsendte Kommissionen den 24. oktober 2001 til Schneider en anden meddelelse om klagepunkter, hvori den underrettede Schneider om, at den havde til hensigt at træffe beslutning om deling af Schneider og Legrand i medfør af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 4064/89.

19 Schneider besvarede den 7. november 2001, efter at selskabet den 31. oktober og den 5. november 2001 havde fået aktindsigt, meddelelsen om klagepunkter af 24. oktober 2001. Et første møde mellem Schneider og Kommissionen fandt sted den 14. november 2001. Schneider fik herefter adgang til at udtale sig under en høring afholdt den 26. november 2001.

20 Efter anmodning indgivet af Schneider den 22. november 2001 traf Kommissionen den 4. december 2001 en beslutning, hvorved den i henhold til artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 4064/89 meddelte Schneider dispensation til at udøve de stemmerettigheder, der var knyttet til selskabets andele i Legrand, gennem en fuldmægtig udnævnt af Schneider og på de betingelser, som var fastsat i en af Kommissionen godkendt fuldmagtsaftale.

21 Den 10. december 2001 underskrev Schneider og den befuldmægtigede, Salustro Reydel Management, fuldmagtsaftalen.

22 Schneider har ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 13. december 2001 (sag T-310/01) anlagt sag med påstand om annullation af beslutningen om uforenelighed.

23 Den 10. januar 2002 har Kommissionen på grundlag af en begæring herom fremsat den 17. december 2001 givet Schneider aktindsigt i de administrative sagsakter vedrørende delingen af de to virksomheder, som deltog i den omhandlede fusion.

24 På et møde, der blev afholdt den 15. januar 2002, meddelte Kommissionen Schneiders repræsentanter hovedtrækkene i et udkast til beslutning om deling af Schneider og Legrand-koncernen.

25 Den 18. januar 2002 fik Schneider for sidste gang aktindsigt.

26 Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Virksomhedssammenslutninger afgav udtalelse om beslutningsudkastet den 22. januar 2002.

27 Ved skrivelse af 25. januar 2002 fremsatte Schneider sine afsluttende bemærkninger vedrørende kravet om afståelse af Legrand.

28 Ved beslutning af 30. januar 2002 (herefter »beslutningen om deling«), truffet på grundlag af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 4064/89 og indgået hos Schneider den 4. februar 2002, har Kommissionen beordret Schneider at afhænde Legrand-koncernen.

29 Beslutningen om deling fastsætter vilkårene for delingen af de to virksomheder. Navnlig forbyder den Schneider at foretage særskilt afhændelse af enkelte af Legrands aktiviteter og bestemmer, at køberen eller køberne af Legrand

forudgående skal godkendes af Kommissionen. Den forbyder endvidere Schneider senere at generhverve enkelte af Legrands aktiviteter. Endelig pålægger den Schneider en frist for gennemførelse af delingen.

Retsforhandlinger for Retten

30 Ved stævning indleveret den 18. marts 2002 har Schneider anlagt sag med påstand om annullation af beslutningen om deling (sag T-77/02). Ved dokumenter indleveret samme dato har Schneider desuden fremsat en begæring om, at der træffes afgørelse efter den hasteprocedure, der er fastsat i artikel 76a i Rettens procesreglement, samt en begæring om udsættelse af gennemførelsen af beslutningen om deling (sag T-77/02 R).

31 Begæringen om en hasteprocedure er blevet imødekommet ved Rettens beslutning, som blev meddelt parterne den 25. marts 2002.

32 Der er blevet afholdt et retsmøde vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler i sag T-77/02 R den 23. april 2002.

33 Efter retsmødet vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler har Kommissionen på Schneiders anmodning bevilget selskabet en forlængelse af fristen for gennemførelse af delingen. Schneider har følgelig frafaldet begæringen om udsættelse af gennemførelsen af beslutningen om deling. Ved kendelse af 28. maj 2002 har Rettens præsident truffet afgørelse om slettelse af sag T-77/02 R og om udsættelse af afgørelsen om de sagsomkostninger, der er forbundet med sagen om foreløbige forholdsregler, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen.

34 Ved kendelse af 6. juni 2001 har Legrand, Comité central d'entreprise de la SA Legrand og Comité européen du groupe Legrand fået tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande.

35 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling og at anmode parterne om at besvare spørgsmål fra Retten som led i de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er fastlagt i procesreglementets artikel 64. Parterne har efterkommet disse opfordringer.

36 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i det retsmøde, som fandt sted for lukkede døre den 11. juli 2002.

Parternes påstande

37 Schneider har nedlagt følgende påstande:

— Annullation, subsidiært delvis annullation af beslutningen om deling.

— Retten træffer enhver anden foranstaltning, som den finder fornøden.

— Kommissionen tilpligtes at betale Schneiders sagsomkostninger, herunder de af selskabet betalte honorarer og andre omkostninger afholdt i forbindelse med sagen.

38 Kommissionen, som støttes heri af intervenienterne, har nedlagt følgende påstande:

— Anmodningen om vidneafhøring af Legrands repræsentanter og af fuldmægtigen tages til følge.

— Frifindelse.

— Schneider tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

39 Schneider har gjort gældende, at beslutningen om deling er ulovlig som følge af, at beslutningen om uforenelighed er ulovlig. Schneider har anlagt nærværende sag under denne forudsætning.

40 Schneider har ligeledes anført, at beslutningen om deling i sig selv er behæftet med mangler som følge af sagsbehandlingsfejl, tilsidesættelse af begrundelses-

pligten, Kommissionens manglende kompetence i territorial henseende, urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 4064/89 og manglende overholdelse af princippet om god forvaltningsskik. Schneider har endelig påberåbt sig, at Kommissionen har anlagt åbenbart urigtige skøn.

41 Retten bemærker, at beslutningen om deling hviler på den forudsætning, at beslutningen om uforenelighed, som den udgør en foranstaltning til gennemførelse af, er lovlig, idet beslutningen om deling beordrer Schneider at afhænde Legrand med henblik på at genoprette en effektiv konkurrence som omhandlet i artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 4064/89.

42 Kommissionen kan således ikke retmæssigt i beslutningen om deling beordre Schneider til at afhænde Legrand-koncernen i medfør af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 4064/89, medmindre den i beslutningen om uforenelighed — i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, og artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 4064/89 og efter en korrekt administrativ sagsbehandling — retmæssigt har fastslået, at den anmeldte fusion vil skabe eller styrke en dominerende stilling, som bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf.

43 Retten har imidlertid ved dom af dags dato i sag T-310/01 annulleret beslutningen om uforenelighed.

44 Det er således en nødvendig følge af annullationen af beslutningen om uforenelighed, at beslutningen om deling berøves sit retsgrundlag.

45 Eftersom den omstændighed, at beslutningen om uforenelighed er ulovlig, således medfører, at den beslutning om deling, som er genstand for denne sag, ligeledes er ulovlig, skal påstanden om annullation af sidstnævnte beslutning tages til følge, uden at det er fornødent at behandle sagsøgerens øvrige anbringender eller at træffe afgørelse om Kommissionens anmodning om vidneafhøring.

46 Beslutningen om deling bør derfor annulleres.

Sagens omkostninger

47 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges den at bære sine egne omkostninger og at betale Schneiders omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler, idet sagsøgeren har nedlagt påstand herom.

48 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, tredje afsnit, bør Legrand, Comité central d'entreprise de la SA Legrand og Comité européen du groupe Legrand, der er indtrådt i sagen, bære deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Første Afdeling)

1) **Kommissionens beslutning K(2002) 360 endelig udg. af 30. januar 2002, der beordrer en deling af virksomheder (sag COMP/M.2283 — Schneider/ Legrand), annulleres.**

2) **Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sag T-77/02 R.**

3) **Legrand SA, Comité central d'entreprise de la SA Legrand og Comité européen du groupe Legrand bærer deres egne omkostninger.**

Vesterdorf Forwood Legal

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. oktober 2002.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident